

بررسی مقایسه‌ای دو روش درمانی در کاهش تورم لنفی به دنبال عمل جراحی ماستکتومی: روش معمولی و روش ضد تورمی کامل

دکتر فریبا قادری^{۱*}، سیده نرگس امیری^۲، زهرا آقازاده^۳

تاریخ دریافت: 90/09/28 تاریخ پذیرش: 90/11/02

چکیده

پیش زمینه و هدف: تورم لنفی یکی از عوارض شایع و مشکل آفرین بعد از درمان سرطان‌های پستان می‌باشد. هدف این مطالعه بررسی و مقایسه تأثیر دو روش درمانی معمول و روش ضد تورمی کامل در درمان تورم لنفی بعد از جراحی‌های پستان می‌باشد.

مواد و روش کار: در این مطالعه تجربی ۱۰ نفر از بیماران مبتلا به تورم لنفی به دنبال جراحی ماستکتومی در دو گروه مورد درمان قرار گرفتند: گروه کنترل شامل پنج بیمار با درمان معمول (دستگاه فشار متناوب، بالا نگه داشتن اندام، بانداژ و تمرین درمانی) و گروه دوم شامل پنج بیمار با درمان ضد تورمی کامل (تخلیه دستی لنف، بانداژ فشاری چند لایه و تمرین درمانی). پارامترهای مورد اندازه‌گیری عبارت بودند از: اندازه‌گیری حجم ادم، دور اندام، دامنه حرکتی و درد. وضعیت بیماران در جلسات اول و پنجم و دهم و پانزدهم و یک ماه بعد از آخرین جلسه درمان مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته‌ها: در مقایسه نتایج درمانی دو گروه با یکدیگر با سطح معنی‌دار ۵ درصد ($P < 0/05$) مشخص شد که کاهش متغیرهای دور اندام در آرنج، شانه و حجم ادم در گروه درمان نسبت به گروه کنترل بیشتر بوده است.

بحث و نتیجه گیری: نتایج این مطالعه تأثیر درمانی بیشتری را در مورد گروهی که با درمان ضد تورمی کامل درمان شدند نشان داد. همچنین این روش در بهبود شرایط و کیفیت زندگی افراد و محدودیت‌های فیزیکی آن‌ها مؤثرتر بود.

کلید واژگان: لنفادما، دستگاه فشار متناوب، تخلیه دستی لنف

مجله پزشکی ارومیه، دوره بیست و سوم، شماره اول، ص ۵۱-۴۷، فروردین و اردیبهشت ۱۳۹۱

آدرس مکاتبه: تبریز، خیابان توانیر، دانشکده توانبخشی، گروه فیزیوتراپی، تلفن: ۰۹۱۲۵۶۵۴۹۷۱ و ۰۴۱۱۳۳۳۴۶۴۷

Email: Ghaderimailbox@gmail.com

مقدمه

شریان‌ها و مویرگ‌ها به خارج انتشار پیدا می‌کند و از پایانه وریدها باز جذب می‌شود ولی مقدار کمی مایع در فضای بینابینی باقی می‌ماند که سیستم لنفاوی مسئول بازجذب و تخلیه این مایع اضافی و بازگرداندن آن به سیستم گردش خون است. ادم زمانی که این روند طبیعی دچار مشکل شود و مایع در فضای بینابینی انباشته گردد به وجود می‌آید عوامل متفاوتی که در شروع و ادامه تشکیل ادم مؤثرند، عبارتند از:

- ۱- افزایش فشار مویرگی ۲- کاهش فشار اسمزی ۳- انسداد سیستم لنفاوی ۴- افزایش نفوذپذیری مویرگ‌ها (۲).

امروزه سرطان پستان یکی از شایع‌ترین بدخیمی‌ها در زنان است که به شیوع ۳۵ تا ۴۴ مورد در هر ۱۰۰,۰۰۰ زن رسیده است حدوداً ۲۵ درصد این بیماران بعد از درمان سرطان پستان به ادم لنفی مبتلا می‌شوند و این تعداد هرساله افزایش می‌یابد (۱). بنابراین درمان لنفادمای ناشی از سرطان پستان که یکی از عوارض مهم درمان این بیماری است، تأثیرات روانی و جسمی عمیقی بر بیماران خواهد داشت.

در حالت طبیعی بین پلاسمای عروق و مایع موجود در فضای بینابینی به صورت مرتب تعویض صورت می‌گیرد. مایع از انتهای

^۱ دکترای فیزیوتراپی، استادیار گروه فیزیوتراپی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز (نویسنده مسئول)

^۲ کارشناس فیزیوتراپی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

^۳ کارشناس فیزیوتراپی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

اندازه گیری دور اندام، در سه محل مشخص در شانه؛ آرنج و مچ دست به وسیله متر نواری، صورت گرفت. شدت درد بیماران طبق مقیاس بینایی درد^۵ (VAS) اندازه گیری شد.

دامنه حرکتی مفاصل به وسیله گونیامتر در مفاصل شانه آرنج و مچ دست اندازه گیری شد.

میزان رضایت نهایی بیماران از درمان به وسیله یک پرسش چهار گزینه‌ای در آخرین جلسه درمانی مورد ارزیابی قرار گرفت. ارزیابی‌ها در جلسات پنجم، دهم و پانزدهم و یک ماه پس از آخرین جلسه درمان به عنوان بررسی پیگیرانه^۶ تکرار شدند. بیماران در طی ۱۵ جلسه در هفته اول هر روز و پس از آن به صورت سه روز در هفته درمان شدند.

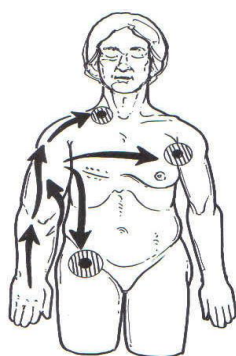
گروه اول با استفاده از دستگاه فشار متناوب^۷ (IPC) و روش‌های معمول فیزیوتراپی شامل بانداژ فشاری، بالا بردن اندام و تمرینات اندام فوقانی تحت درمان قرار گرفتند. دستگاه IPC حاوی یک کاف درمانی است که از ۱۲ فضا تشکیل شده است و از پایین به بالا فشار هر فضا به تدریج کاهش می‌یابد.

پارامترهای این دستگاه عبارت بودند از:

طول درمان: ۳۰ تا ۴۵ دقیقه، زمان حد فاصل: ۱۵ ثانیه، فشار درمان: ۴۰ تا ۹۰ میلی‌متر جیوه

در جلسات اول دستگاه با سرعت پایین تنظیم می‌شد و بعد از گذشت چند جلسه که به بیمار به آن عادت می‌کرد، سرعت بالا انتخاب می‌شد. همچنین میزان فشار انتخابی باید زیر فشار سیلولیک تنظیم می‌شد تا آسیب ناشی از عدم خون‌رسانی در بافت بیمار ایجاد نشود (۴).

پس از اتمام جلسه درمانی اندام به وسیله بانداژ فشاری، باند پیچی می‌شد و تمرینات اندام فوقانی و بالا بردن اندام صورت می‌گرفت.

شکل شماره (۲): تخلیه دستی لنف

تورم اندام فوقانی پس از برداشتن غدد لنفاوی شایع‌ترین علت لنفدما در کشورهای پیشرفته است که به طور کل بدون در نظر گرفتن روش جراحی یا زمان سپری شده از درمان تقریباً در یک چهارم زنان بعد از درمان سرطان پستان ایجاد می‌شود و پس از ایجاد به سرعت پیشرفت می‌کند. تشکیل لنفدما تأثیر زیادی روی کیفیت زندگی افراد نجات یافته دارد و این بیماران آسیب عملکردی شدیدتری خواهند داشت (۳).

هیچ درمانی برای لنفدما مرتبط با سرطان پستان وجود ندارد و درمان‌های فیزیوتراپی زیادی برای کنترل علائم و کاهش عوارض ناشی از آن پیشنهاد شده است. در این تحقیق بررسی مقایسه‌ای دو روش درمانی معمول و درمان ضدتورمی کامل^۱ که شامل تخلیه دستی لنف^۲، بانداژ فشاری چندلایه^۳ و تمرین درمانی می‌باشد، در کاهش تورم لنفی به دنبال ماستکتومی انجام گرفته است. هدف از انجام این تحقیق بررسی میزان کاهش ادم و عوارض ناشی از آن چون درد، تندرns و میزان رضایت بیماران از درمان و تأثیر آن روی افزایش دامنه حرکتی مفاصل بود.

مواد و روش کار

طی انجام یک مطالعه تجربی از نوع مطالعه موردی، در مرحله اول تحقیق، ۱۰ نفر از بیماران مبتلا به ادم لنفی به دنبال ماستکتومی ناشی از سرطان پستان که توسط پزشک متخصص به درمانگاه فیزیوتراپی دانشکده توان‌بخشی تبریز ارجاع شده بودند، پس از تکمیل رضایت‌نامه و پرسش‌نامه و ارزیابی‌های اولیه در دو گروه ۵ نفره به صورت تصادفی در طی ۱۵ جلسه تحت درمان قرار گرفتند. میزان ادم با استفاده از اندازه‌گیری حجمی مایع جابجا شده پس از غوطه‌وری اندام داخل حجم سنج^۴ بدست آمد (شکل (۱)).

شکل شماره (۱): حجم سنج

^۵ Visual Analogous Scale

^۶ Follow up

^۷ Intermittent Pneumatic Compression

^۱ Complete Decongestive Therapy

^۲ Manual Lymphatic Drainage

^۳ Multi Layer Bandage

^۴ Volumeter

یافته‌ها

دامنه حرکتی اندام فوقانی در همه بیماران تحت درمان کامل بود و مشکل محدودیت دامنه حرکتی وجود نداشت. مقادیر متوسط و انحراف معیار متغیرهای حجم ادم و دور اندام در سه نقطه اندازه گیری شده در دو گروه در جدول ۱ و ۲ آمده است. اطلاعات جدول ۱ مربوط به متغیرهای مورد ارزیابی در بیمارانی است که به روش معمول درمان شدند و اطلاعات جدول ۲ مربوط به متغیرهای مورد ارزیابی در بیمارانی است که به روش ضد تورمی کامل مورد درمان واقع شدند.

گروه دوم با استفاده از روش ضد تورمی کامل درمان شدند که شامل روش تخلیه دستی لنف، بانداژ فشاری چند لایه و تمرینات اندام فوقانی بود. در این فن ابتدا غدد لنفاوی ناحیه گردن با ماساژ افوراز و استروکینگ به آرامی تحریک می‌شوند و سپس ماساژ اندام درگیر صورت می‌گیرد. به‌طوری‌که لنف ناحیه پایین‌تر به بالا تر و از آنجا به غدد زیر بغل سمت سالم و غدد بالای کلاویکول و اینگوینال هدایت می‌شود و پس از اتمام ماساژ دستی بانداژ چند لایه روی اندام را می‌پوشاند (شکل ۲).

جدول شماره (۱): مقادیر متوسط و انحراف معیار متغیرهای مورد ارزیابی در گروه کنترل

یک ماه بعد	جلسه پانزدهم	جلسه دهم	جلسه پنجم	جلسه اول	متغیر
۲۸۵۲	۲۶۳۸	۲۶۹۰	۲۶۵۶	۲۸۳۰	متوسط حجم ادم (میلی لیتر)
۵۵۴/۵۴۵	۴۹۶/۴۰۷	۵۴۷۴۴۹	۴۷۳/۱۶۰	۵۵۷/۴۵۰	انحراف معیار
۳۸/۹۰۰	۳۸/۳۰۰	۳۹/۳۰۰	۳۸/۸۰۰	۳۹/۴۰۰	متوسط دور شانه (سانتی متر)
۱/۶۷۳۳	۲/۵۸۸۴	۲/۰۴۹۴	۱/۷۸۸۹	۱/۹۴۹۴	انحراف معیار
۲۹/۲۰۰	۲۸/۲۰۰	۲۹/۲۰۰	۲۸/۹۰۰	۲۹/۸۰۰	متوسط دور آرنج (سانتی متر)
۳/۶۶۷۴	۳/۶۸۴۴	۴/۱۳۲۲	۳/۷۱۴۸	۳/۸۳۴۱	انحراف معیار
۱۸/۵۰	۱۸/۰۰۰	۱۸/۳۰۰	۱۸/۶۰	۱۹/۱۰۰	متوسط دور مچ (سانتی متر)
۱/۲۲۴۷	۱/۱۷۲۶	۱/۳۰۳۸	۱/۲۹۴۲	۰/۸۹۴۴	انحراف معیار

جدول شماره (۲): مقادیر متوسط و انحراف معیار متغیرهای مورد ارزیابی در گروه درمان

یک ماه بعد	جلسه پانزدهم	جلسه دهم	جلسه پنجم	جلسه اول	متغیر
۲۸۳۰/۰۰	۲۷۶۴/۰۰	۲۸۵۲/۰۰	۲۸۳۴/۰۰	۳۰۵۸/۰۰	متوسط حجم ادم (میلی لیتر)
۹۲۹/۷۸۵	۹۴۸/۶۷۳	۹۵۹/۳۳۳	۹۲۸/۴۸۷	۸۵۶/۷۷۲	انحراف معیار
۳۷/۹۰۰	۳۸/۱۰۰	۳۷/۷۰۰	۳۷/۹۰۰	۳۸/۶۰۰	متوسط دور شانه (سانتی متر)
۲/۸۱۵۱	۲/۲۴۷۲	۲/۳۸۷۵	۲/۹۲۴۰	۲/۹۶۶۵	انحراف معیار
۲۹/۶۰۰	۲۹/۵۴۰	۳۰/۱۰۰	۳۰/۳۰۰	۳۱/۲۰۰	متوسط دور آرنج (سانتی متر)
۳/۵۹۵۱	۳/۶۸۲۱	۳/۷۹۸۰	۳/۸۶۶۵	۲/۶۵۹۹	انحراف معیار
۱۷/۹۴۰	۱۷/۷۰۰	۱۷/۷۴۰	۱۸/۲۰۰	۱۹/۲۰۰	متوسط دور مچ (سانتی متر)
۱/۱۱۴۹	۱/۳۹۶۴	۱/۱۸۸۷	۱/۳۵۰۹	۲/۷۹۷۰	انحراف معیار

کاهش متغیر دور اندام در آرنج بین اولین و آخرین ارزیابی با $P = ۰/۰۲$ معنی‌دار بود.

در متغیر دور اندام اطراف شانه تغییر معنی‌داری مشاهده نشد. کاهش تغییر حجم ادم بین اولین و دومین ارزیابی و اولین و آخرین ارزیابی و دومین و آخرین ارزیابی و سومین و آخرین ارزیابی با $P = ۰/۰۱$ معنی‌دار بود.

در مقایسه نتایج درمانی در جلسات ارزیابی در هر گروه با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه^۱ و ضریب معنی‌داری ۵درصد ($P < ۰/۰۵$) با استفاده از نرم‌افزاری آماری SPSS مشخص شد:

در گروه اول کاهش متغیر دور اندام در مچ بین اولین و آخرین ارزیابی با $P = ۰/۰۰۱$ معنی‌دار بود.

^۱ One-way ANOVA

این اصل فیزیولوژیکی در مورد این دستگاه پذیرفته شده است. ولی به نظر می‌رسد که نقش این دستگاه در انتقال مایع لنف باشد نه ماکرومولکولهای مثل پروتئین‌ها. به عبارت دیگر این دستگاه با کاهش فیلتراسیون مویرگ‌های خونی تشکیل لنف را کاهش می‌دهد ولی در برگشت لنف نقشی ندارد. بنابراین نقش اولیه آن در ایجاد تعادل در کینتیک لنف برای کاهش ادم است (۶).

در مطالعه کارآزمایی بالینی که اخیراً و بعد از انجام این تحقیق توسط مارتین و همکاران در مقایسه دو روش درمانی تخلیه لنف و درمان معمول صورت گرفته است به نتایج مشابهی اشاره شده است (۷). در این مطالعه که ضعف مطالعات قبلی (۱۰-۸) در مورد حجم نمونه‌ها و طرح مطالعه تا حدود زیادی از بین رفته است بر روی ۵۸ بیمار مبتلا به ادم لنفی بعد از درمان سرطان پستان دو روش درمانی ذکر شده با هم مقایسه شدند و ارزیابی از حجم ادم و دور اندام و پرسش‌نامه کیفیت زندگی افراد بعد از چهار هفته درمان و به فاصله ۱ و ۲ و ۶ ماه بعد از درمان صورت گرفت و برتری درمان تخلیه دستی لنف را به روش معمول نشان داد.

با توجه به نتایج بدست آمده از این تحقیق چنین به نظر می‌رسد که مراجعه هر چه سریع‌تر بیماران بعد از شروع ادم نتیجه بهتری را در درمان به دنبال خواهد داشت. استفاده از روش ضد تورمی کامل برای درمان بیماران مبتلا به لنفادما در مقایسه با دستگاه فشار متناوب در طول مدت درمان و بعد از آن علاوه بر نتایج بهتر در کاهش حجم ادم و درد بیمار و رضایت بیمار از درمان، اثر پایاتری نیز در درمان دارد.

پیشنهاد می‌شود در مطالعات آینده جمعیت بزرگ‌تری تحت درمان قرار گیرند تا تعمیم نتایج راحت‌تر صورت بگیرد.

تشکر و قدر دانی

از کلیه همکاران و بیمارانی که ما را در انجام این طرح یاری کردند صمیمانه سپاسگزاری می‌کنیم.

در مقایسه نتایج درمانی دو گروه با یکدیگر، مشخص شد که کاهش متغیرهای دور اندام در شانه و آرنج و حجم ادم در گروه دوم نسبت به گروه اول در ارزیابی اول تا آخر با $P=0/025$ بیشتر بوده است. شدت درد در جلسات ارزیابی پس از درمان با $P=0/003$ به طور معنی‌داری در گروه دوم نسبت به گروه اول کاهش یافته بود. میزان رضایت بیماران در گروه دوم درمانی با $P=0/001$ تفاوت معنی‌داری را نشان نداد، که احتمالاً به یک مورد لنفادمای مزمن در گروه دوم مربوط می‌شود، که پاسخ مناسبی به درمان نداد ولی با توجه به تعداد اندک موارد درمان تأثیر زیادی در نتایج آماری داشت.

بحث

روش ضد تورمی کامل یک روش نوین در درمان تورم لنفی به دنبال ماستکتومی می‌باشد که شامل تخلیه دستی لنف و بانداز چند لایه است. تخلیه دستی لنف برای تحریک پوستی انتقال لنف به همراه تمرینات رفع ادم و مراقبت پوستی به کار می‌رود. در این روش درمانگر بافت‌های بین سلولی را با دقت و نرمی ماساژ می‌دهد و دقت می‌کند که عضلات و بافت‌های عمیق ماساژ داده نشوند. این روش مایع لنف موجود در بافت اطراف ناحیه تورم را خالی می‌کند و با تحریک سیستم و به کار انداختن راه‌های جانبی منجر به تقلیل ادم می‌شود.

نوع بانداز در روش چند لایه از نوع غیر الاستیک است. بانداز غیر الاستیک در حالت استراحت فشاری ندارد ولی در مقابل استرچ ناشی از انقباض عضله مقاومت می‌کند و فشار بالایی را به بافت تحمیل می‌کند و انقباض ایزودینامیک عضله به واسطه بانداز چند لایه غیر الاستیک باعث افزایش باز جذب ادم می‌شود. این نوع بانداز به حفظ حالت تغییر کرده عضو بعد از تخلیه دستی لنف کمک می‌کند و مانع از برگشت مجدد لنف به اندام می‌گردد (۵،۳). دستگاه فشار متناوب (IPC) به جریان لنف کمک می‌کند و

References:

1. Mortimer PS, Bates DO. The prevalence of arm edema following treatment for breast cancer. Q J Med 1996; 89:377-80.
2. Brennan MJ. Lymphedema following the surgical treatment of breast cancer: a review of pathophysiology and treatment. J Pain symptom Manage 1992; 7(2):110-6.
3. Szuba A, Achaul R, Rockson SG. Decongestive lymphatic therapy for patients with Barras at carcinoma- associated Lymph edema. A randomized, prospective study of a Role for adjunctive intermittent pneumatic compression. Cancer 2002; 95 (11): 2260-7.
4. Moody French R. Milady's guide to lymph drainage massage. U.S: Delmar Cengage Learning; 2004.
5. Leduc O, Leduc A, Bourgeois P. The Physical treatment of upper limb edema. Cancer 1998; 15(82): 2835-9.

6. Miranda FJ, Perez MC, Castiglioni ML. Effect of sequential intermittent Pneumatic compression on both leg lymph edema volume and on lymph transport as Semi quantitatively evaluated by lymphoscintigraphy. *Lymphology* 2001; 34(3): 135-41.
7. Martin ML, Hernandez MA, Avendano C. Manual lymphatic drainage therapy in patients with breast cancer related lymphoedema. *BMC Cancer* 2011; 11:94-100.
8. Johansson K, Albertsson M, Ingvar C, Ekdahl C. Effect of compression bandage with or without manual lymph drainage in patients with postoperative arm lymphedema. *Lymphology* 1999; 32:103-10.
9. Johansson K, Lie E, Ekdahl C, Lindfeldt J. A randomized study comparing manual lymph drainage with sequencial pneumatic compression for treatment of postoperative arm lymphedema. *Lymphology* 1998; 31:56-64.
10. Andersen L, Hojris I, Andersen J. Treatment of breast cancer-related lymphedema with or without manual lymphatic drainage- a randomized study. *Acta Oncol* 2000; 39(3):399-405.